

דודו נפל במלחמת העצמאות של מדינת ישראל ב-1948 בקרב על המשטרה האנגלית ליד הכפר נבי – יושע בגליל העליון, לא הרחק מקיבוץ מנרה. הבריטים מסרו את הר כנען ואת הבניין המשטרה לידי הערבים. היו אלה נקודות חשובות ביותר לביטחון הגליל. אחרי שנכבשה טבריה ע"י הלוחמים העבריים הוחלט לכבוש את שתי הנקודות הצפוניות יותר.

יוסף מילוא, הבמאי של התיאטרון הקאמרי, עמד להעלות את מחזהו של משה שמיר " הוא הלך בשדות" על במת התיאטרון והזמין את בוסקוביץ' לחבר לחן למלל של חיים חפר. במהלך הבימוי החליט מילוא לא לכלול את השיר בהצגה ומסר אותו לבצוע ללהקה הצבאית א', להקה שקדמה ללהקת הצ'יטבטון. הלהקה הצבאית א' שרה לראשונה את השיר על קברו של דודו בנבי-יושע בניצוחו של שלמה קפלן.

התמונה של ההלקה צולמה בשעת בצוע השיר. חברי הלהקה שורה ראשונה – שרגא פרידמן, שושנה רביד, שמוליק סגל, מישה אשרוב, שחקני תיאטרון "הבימה", שורה שנייה - אסתר גמליאלי, שלומית קפלינסקי, צפורה לרמן.

השיר התפרסם בציבור הישראלי והפך לסמל, למצבת זיכרון לכל הבנים בשם דודו אשר נפלו במלחמה העצמאות. הורים שכולים רבים, אשר שם בנם היה דודו, הודו לבוסקוביץ' על השיר הנפלא לזכר בנם. השוער של תיאטרון "הבימה" חיבק את בוסקוביץ' והודה לו עם דמעות על השיר. למשך שנים רבות הפך השיר לבלדה של העם בישראל המבכה את בניו שנפלו במערכות ישראל על הגנת המולדת.

1954 באה אלינו הגב' צ'רקאסקי , האם של דודו "הראשון" והביאה
לבוסקוביץ' ספר בשם "אב והבן", בו לקטה דברי זיכרון על מתיה הבעל- האב
ודודו הבן. יחד עם הספר היא הביאה לנו סלסלה עם שסק, פרי מהעץ שדודו
נטע בחצר ביתם.

מרים בוסקוביץ'